

De lijdende dienaar van de HEER – gezegend

Bijbellezingen: Jesaja 53:10-12 en Matteüs 28:1-10

‘Hij offerde zijn leven voor hun schuld, om zijn nageslacht te zien en lang te leven.’

Het verhaal van de lijdende dienaar van de HEER is nog niet uit. Door het offer dat hij heeft gebracht wordt hij door God gezegend. Hem wordt een nageslacht en een lang leven beloofd, profeteert Jesaja.

Wie is dat nageslacht van de dienaar van de HEER?

Het nageslacht van de dienaar van de HEER ... dat zijn zij, die bij deze dienaar willen horen. Die door een liefdevolle band met hem verbonden zijn.

Allereerst zijn dat de gelovigen in Babel die door God de ogen en de harten zijn geopend. Zij hebben de ware betekenis van de komst en van het offer van de dienaar van de HEER leren kennen. Ook Jesaja, de profeet, hoort tot het nageslacht van de dienaar van de HEER. Hij mag de komst van de Messias aankondigen. Hij is de vreugdebode voor het volk dat in ballingschap snakt naar redding.

Maar ook wij mogen ons tot dit geestelijk nageslacht van de dienaar van de HEER rekenen. Ook voor óns offerde hij zijn leven. Ook voor ónze schuld betaalde hij met zijn lijden en de dood. Ook voor óns werd hij gebroken. ‘En door zijn toedoen slaagde wat de HEER wilde.’

God belooft de dienaar van de HEER niet alleen een nageslacht. Hij belooft hem ook een lang leven: ‘En lang te leven.’

De kerk heeft hierin vanouds een verwijzing naar de opstanding gezien. Het einde van de lijdende dienaar van de HEER is niet zijn dood. God roept hem uit zijn graf. Bovendien: er wacht de dienaar van de HEER nog een laatste taak op aarde. Zijn nageslacht moet worden toegerust om de boodschap van redding en bevrijding door te geven. Zij zullen die boodschap als teken van licht in de duisternis brengen naar alle volken, ‘tot aan de einden van de aarde’.

*

Als Jezus van Nazaret de vervulling is van de profetieën

aangaande de dienaar van de HEER, als Hij de ware Messias van Israël is, dan moet Hij wel uit het graf opstaan. Immers God zegent Hem en doet Hem opstaan uit de dood.

Op Paasmorgen begint dan ook de aarde te beven. De hemel grijpt in. Een engel van de HEER daalt op de aarde neer. Hij rolt de sluitsteen van het graf en neemt er triomfantelijk op plaats. De soldaten die het graf moeten bewaken beven van angst en vallen als dood neer. Stoere jongens? Ach kom nou, hun missie heeft gefaald. Hoe moeten ze dat straks in Jeruzalem aan hun bazen gaan vertellen?

Twee Maria's, Maria uit Magdala en de andere Maria, zijn er op die vroege ochtend getuige van. Ze zijn naar het graf van rabbi Jezus gegaan, omdat ze het nog steeds niet kunnen geloven dat hun Meester niet meer leeft. Gekruisigd, gestorven en begraven!

'Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde zoeken. Hij is hier niet, Hij is immers opgestaan, zoals Hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar Hij gelegen heeft.'

De boodschap van de engel van de HEER zet hen op Paasmorgen in beweging. Ontzet en opgetogen gaan de beide vrouwen op weg naar Jeruzalem, op zoek naar de leerlingen van Jezus, hun vrienden, hun broeders.

Onderweg lopen ze ook nog hun Meester zelf tegen het lijf. Ze grijpen zijn voeten vast en bewijzen Hem eer. Maar de opgestane Jezus kunnen ze niet vasthouden.

Ze moeten de paasboodschap gaan vertellen, doorgeven.

Allereerst aan de leerlingen, aan Jezus' broeders. Zij zijn immers ook zijn nageslacht... Zij zullen ook de opgestane Jezus zien. Maar dan moeten ze daarvoor wel naar Galilea. Naar de omgeving waar het drie jaar geleden allemaal met Hem en met hen begonnen is. En veertig dagen later, met Hemelvaart ... opnieuw benadrukt dan Jezus, dat zijn boodschap van redding en bevrijding verder moet gaan. De hele wereld over.

Zijn offer aan het kruis, zijn opstanding uit de dood ... God belooft het eeuwige leven. Aan allen die de boodschap van Pasen geloven en er uit leven. Zijn gezegend nageslacht. De boodschap van een lijdende en opgestane dienaar van de HEER!